

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **MUDr. S. K.**
zastoupena JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M., MBA, advokátem
sídlem Veleslavínova 33, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2025, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2025, **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** uhradit žalobkyni k rukám JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL.M., MBA, advokáta, náhradu nákladů řízení ve výši 18 404 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 21. 1. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná odňala žalobkyni od 8. 2. 2025 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobkyně již nebyla invalidní, pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami, které žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 6. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobkyni byla diagnostikována Bechtěrevova choroba. Typicky se projevuje hlubokou bolestí v dolní části zad. Těmito bolestmi trpí i žalobkyně, často ji budí ve spánku a nutí ji k rozcvíčení zad, aby došlo alespoň k dočasné úlevě. Vzhledem k progresi onemocnění a významnému zhoršení kvality života žalobkyně jí byla v roce 2022 nasazena biologická léčba. Souběžně s uvedeným onemocněním začala žalobkyně pociťovat výrazné bolesti v oblasti kyčelních kloubů, které dosahovaly nesnesitelné intenzity. Po rentgenovém vyšetření jí byla diagnostikována nekroza hlavic obou kyčelních kostí. Tato komplikace vznikla pravděpodobně v souvislosti s vrozenou dysplazií kyčelních kloubů a rovněž jako následek vysoce aktivního autoimunitního onemocnění, jímž trpí.
5. Žalobkyně v roce 2023 podstoupila totální endoprotézu obou kyčlí, poté následovala náročná rekonvalescence. Během této doby začala žalobkyně pociťovat nové bolesti, tentokrát v oblasti bederní páteře, což zkomplikovalo rehabilitace. Bolest žalobkyně pociťuje i při chůzi s berlemi.
6. Zdravotní stav žalobkyně nevykazuje žádné známky zlepšení a prognózy nejsou příznivé. V případě žalobkyně se jedná o trvale nepříznivý stav, který je neměnný a žalobkyně je schopna prostřednictvím rehabilitací a medikace toliko snižovat míru bolestí, avšak odstranit tyto bolesti nelze a bude se s nimi potýkat po celý zbytek života.
7. V posudku o invaliditě je uvedeno, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně je pouze 25 %. Žalobkyně toto hodnotí vzhledem k výše uvedenému jako nesprávné, kdy má za to, že posudkový lékař nevzal do úvahy veškerá onemocnění (převážně pak Bechtěrevovu chorobu či bolestivý syndrom bederní páteře), kterými žalobkyně trpí, a které jí podstatně omezují v běžném (pracovním i osobním) životě. Vyhodnocení závěru České správy sociálního zabezpečení tak zcela nekoresponduje se skutečným stavem, možnostmi a schopnostmi žalobkyně.
8. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a na současný zdravotní stav žalobkyně, lze mít důvodně za to, že Česká správa sociálního zabezpečení ve výše nadepsaném rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

nesprávně posoudila a rozhodla, že nebyly splněny podmínky ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., zákon o důchodovém pojištění, kdy Posudek o invaliditě a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 21. 1. 2025, nevycházejí z aktuálních lékařských zpráv a taktéž spočívají na chybném posouzení věci. Žalobkyně pak namítá, že dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitoly XIII, oddíl E by měla být u žalobkyně zohledněna rovněž položka 3 – Ankylozující spondylitida, kdy míra poklesu pracovní schopnosti v % je stanovena na 10 – 75, přičemž v případě žalobkyně se jedná minimálně o položku 3d, kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 45 – 60, jelikož dle tohoto bodu se jedná o Bechtěrevovu nemoc s těžkým funkčním postižením, ztuhnutí několika úseků páteře, silně aktivní proces nebo postižení všech úseků páteře s velmi těžkým omezením pohyblivosti nebo stavy se ztuhnutím jednoho úseku páteře, omezeným rozvíjením hrudníku, fixovanou hrudní kyfózou a s funkčně významným postižením více než dvou velkých kloubů, stavy se středně těžkým omezením hybnosti, dlouhodobě aktivní proces, HAQ > 1,5, BASDAI > 4,0. Žalobkyně dále namítá, že dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitoly XIII, oddíl E by měla být u žalobkyně zohledněna rovněž položka 1 – bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, kdy míra poklesu pracovní schopnosti v % je stanovena na 5 – 70. Žalobkyně pak namítá, že dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitoly XV, oddíl B by měla být u žalobkyně zohledněna rovněž položka 8, Endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu, kdy by žalobkyni měla být přiznána položka min. 8b středně těžké poruchy (s poruchou motorických funkcí končetiny, svalovými atrofiemi, podstatným omezením hybnosti v kolenním a/nebo kyčelním kloubu, se značným snížením celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny), kdy míra poklesu pracovní schopnosti v % je stanovena na 30 – 40. Z doložených lékařských zpráv je pak dle názoru žalobkyně patrné, že Česká správa sociálního zabezpečení nevycházela z úplně zjištěného skutkového stavu věci a nezohlednila veškeré okolnosti případu.

9. Žalobkyně tedy uvádí, že ČSSZ nesprávně posoudila zdravotní stav žalobkyně a její pracovní schopnost, když dospěla k závěru, že pokles žalobkyně pracovní schopnosti je pouze 25 %.
10. Žalobkyně má za to, že skutečnost, že u žalobkyně došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %, vyplývá z přiložených lékařských zpráv. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a na současný zdravotní stav žalobkyně pak dle jejího názoru není možné hodnotit její zdravotní stav tak, že se jedná o zdravotní stav, který žalobkyni neomezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, neboť má žalobkyně za to, že k nepřiznání invalidního důchodu I. stupně či II. stupně nebyly splněny objektivní důvody.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že zopakovala závěry lékařky IPZS z námitkového řízení. Nově doložené odborné nálezy neobsahují nové posudkově významné skutečnosti, přesto jsou podkladem pro změnu rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, ale nevedly ke změně výsledku posouzení. Lékařka dále upřesnila, že invalidní důchod není ohodnocením určitého onemocnění, ale jeho dopadu na funkci organismu a tím na schopnost výkonu odpovídajícího zaměstnání. Žalobkyně je vysokoškolsky vzdělaná, pracuje ve vystudovaném oboru, v různých ordinacích vedle Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

pracovního úvazku posudkové lékařky. Je zřejmé, že výkon práce nezhoršuje zdravotní stav žalobkyně.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

12. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
13. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně byla dle posudku OSSZ Nový Jičín ze dne 19. 1. 2023 posouzena jako invalidní ve II. stupni invalidity s platností posouzení ke dni 31. 1. 2025.
14. Lékař IPZS posoudil zdravotní stav žalobkyně a dne 13. 1. 2025 vydal posudek se závěrem, že již není invalidní v žádném stupni invalidity. Zánik invalidity byl stanoven na 13. 1. 2025. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 8a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 15 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota navýšena o 10 % a celkově činí 25 %. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lékař stanovil stav po TEP obou kyčlí pro nekrózu hlavice.
15. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím invalidní důchod žalobkyni od 8. 2. 2025 odňala. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně dne 5. 2. 2025 námitkami, ve kterých uvedla, že posudková lékařka zcela upozadila dvě hlavní diagnózy (nebyly zmíněny ani v diagnostickém souhrnu), a to Bechtěrevovu nemoc, což vedlo k indikované TEP a dále bolestivý syndrom bederní páteře. Tyto diagnózy jsou v současné době rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Přiložila aktuální lékařské zprávy. Dodala, že ji onemocnění výrazně limitují při běžném životě, chůzi, delším sezení, stání. Prakticky celodenně trpí úpornými bolestmi bederní krajiny, proto užívá i mnoho léků. Posudková lékařka se dostatečně nezabývala současným zdravotním stavem žalobkyně, avšak věnovala nadměru času hodnocením pracovních aktivit žalobkyně.
16. Pro účely námitkového řízení nechala žalovaná vypracovat posudek o invaliditě ze dne 18. 3. 2025 se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konkrétně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního m. Bechtěrev. Dle ortopedického vyšetření jsou obě TEP dobře integrované, užitný obsah pohybu je dostatečný, chůze neomezena. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 25 %, neboť se jedná pouze o lehké snížení celkové výkonnosti. Lékař neshledal medicínské důvody ke změně výsledku posouzení. Provedl změnu rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a to ve smyslu ankylozující spondylitidy, když TEP obou kyčelních kloubů jsou integrované, s optimálním postavením komponent a s dostačujícím užitným rozsahem pohybu. Byla použita položka

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

3c, oddílu E, kapitoly XIII, a pro nepodstatný vliv na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, lékař snížil dolní hranici podle § 4 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Následně se lékař vyjádřil k námitkám, které žalobkyně uplatnila. Lékař uvedl, že v I. instanci byl správně hodnocen stav po implantaci TEP obou kyčlí s minimálním dopadem na schopnost stání a chůze, odpovídá pouze posouzení podle položky 8a, oddílu B, kapitoly XV. Nově doložené odborné nálezy neobsahují nově posudkově významné skutečnosti, přesto jsou podkladem pro změnu rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Lékař dospěl k závěru, že výkon práce nezhoršuje zdravotní stav žalobkyně.

17. Na základě posudku o invaliditě ze dne 18. 3. 2025 vydala žalovaná dne 2. 6. 2025 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
18. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Brně (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 8. 10. 2025 ve složení předsedkyně komise, další lékařky s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně na jednání nebyla přítomna.
19. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobkyně, pracovní anamnézu žalobkyně. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 5-6 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
20. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je vertebrogenní algická porucha v oblasti bederní a křížové oblasti páteře. Žalobkyně má dále přítomný stav HLA B 27 pozitivitu a 3. 1. 2022 jí byla pro aktivní Bechtěrevovu chorobu nasazena biologická léčba, která byla v květnu 2025 vysazena. Na magnetické rezonanci byly zjištěny komprese kořenů L5 oboustranně a stenóza páteřního kanálu s kořenovým drážděním lokality L5/S1 etáže páteře. Bederní lordóza je napřímená. Jde o poruchu dynamiky v bederní části zad, má vadné držení těla pro zjištěnou skoliotizaci páteře a zjištěné degenerativní změny bederního úseku. Není zjištěno myelopatie, kořenová léze ani končetinové parézy. Jako zjevné trvalé postižení se jeví tento úsek páteře jako trvale postižený degenerativním procesem s projevy zánikového syndromu L5 více vpravo. Revmatologické onemocnění je v lehké funkční tíži. Do schodů je potřeba opora, nakročení stejné fáze bude vždy limitováno i pro kolísavost tíže Bechtěrevovy choroby. Stav je hodnocen srovnatelně jako u závažného postižení jednoho nebo více úseků páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění. Nejedná se o postižení s těžkým funkčním postižením páteře, žalobkyně je bez trvalých projevů kořenového dráždění a bez závažných paréz končetin. Posudková komise došla k odlišnému závěru proti lékaři IPZS ze dne 13. 1. 2025 a proti výsledku námitkového řízení ze dne 18. 3. 2025, neboť byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který měl vliv na pracovní schopnost s rozhodující příčinou vertebrogenní algická porucha v oblasti bederní páteře a křížové oblasti páteře spolu s Bechtěrevovou chorobou.

21. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů konstatovala, že postižení je nutné hodnotit podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c přílohy k vyhlášce pro posuzování invalidity. Z rozmezí 30 % - 40 % stanovila střední hodnotu 35 %.
22. Posudková komise předpokládá, že se v budoucnu může schopnost uplatňovat svůj pracovní potenciál ještě měnit.
23. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity k 13. 1. 2025. Datum platnosti posudku stanovila do 31. 10. 2025.

V. Jednání soudu

24. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 27. 11. 2025. Žalobkyně i její zástupce se z jednání podáním ze dne 29. 10. 2025 řádně omluvili, soud jednal v jejich nepřítomnosti. Přečetl podstatný obsah žaloby, zástupkyně žalovaného odkázala na písemné vyjádření k žalobě ze dne 22. 7. 2025. Soud sdělil podstatný obsah správního spisu a následně provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 8. 10. 2025. Následně dal krajský soud prostor zástupkyni žalovaného k závěrečné řeči a dále postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

25. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
26. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku IPZS vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise

musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

27. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
28. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
29. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí týkající se invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla dávka původně přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná či snížená dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).

30. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 8. 10. 2025, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 27. 11. 2025. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
31. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byla lékařka se specializací neurologie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
32. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře z oboru neurologie.
33. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise.
34. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise vycházela především z ortopedických, neurologických nálezů, vyšetření a z vyšetření magnetické rezonance. Postižení hodnotila podle kapitoly XIII. a odd. E, kterou připouštěl i posudkový lékař v námitkovém řízení. PK MPSV dodala, že příčina dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu (kterou Posudková komise vyhodnotila odlišně od předchozích lékařů) je stav srovnatelný jako u závažného postižení jednoho nebo více úseků páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění. Zároveň vyhodnotila, že se nejedná o těžké funkční postižení páteře, kořenové dráždění a parézy končetin nejsou trvalé, proto zdravotní stav hodnotila podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c. S ohledem na výše uvedené hodnotila procentuální rozmezí se střední hodnotou, tj. 35 %, tedy odlišně od lékaře IPZS i lékaře v námitkovém řízení. Posudková komise přesvědčivě vysvětlila, proč se jedná o invaliditu I. stupně a také, proč nepřistoupila k dalšímu zvýšení procentuální hranice, krajský soud za této situace neshledal důvody pro to, aby rozporoval závěr o stupni invalidity. Oproti předchozím posudkům PK MPSV shledala, že zdravotní obtíže žalobkyně trvají, mají vliv na pokles její pracovní schopnosti. PK MPSV neshledala takové zlepšení zdravotního stavu, který by odůvodňovalo odnětí invalidního důchodu, měla však za to, že se jedná nově o

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

první stupeň invalidity. Učinila tak na základě lékařských zpráv a učinila úvahu, kterou krajský soud shledal přezkoumatelnou. PK MPSV si však byla vědoma možnosti ještě dalšího zlepšení zdravotního stavu, proto platnost posudku nestanovila trvale, ale určila datum kontrolní lékařské prohlídky pro nové posouzení a objektivizaci zdravotního stavu žalobkyně.

35. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 8. 10. 2025. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 8. 10. 2025 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí (resp. již k datu 13. 1. 2025) invalidní v prvním stupni invalidity.
36. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

37. Žalovaná v napadeném rozhodnutím neshledala žalobkyni invalidní. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 8. 10. 2025, podle něhož žalobkyně byla k 13. 1. 2025 invalidní v prvním stupni.
38. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měla plný úspěch ve věci žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud v souladu s vyčíslením náhrady nákladů řízení, které zástupce žalobkyně doručil zdejšímu soudu dne 29. 10. 2025, shledal, že náklady představují v projednávané věci odměnu právního zastoupení žalobkyně, spočívající v odměně za tři úkony právní služby dle § 9 odst. 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), v celkové výši 13 860 Kč (převzetí a příprava zastoupení, porada s klientem přesahující jednu hodinu, sepis návrhu ve věci samé); dále paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby v celkové výši 1 350 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů je zvýšena o DPH v zákonné výši a celkem činí 18 404 Kč.
39. Žalovaná je tedy povinna žalobkyni k rukám jejího zástupce na nákladech řízení nahradit částku 18 404 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. listopad 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně